

De l'Imperi de la llei a la llei de l'Imperi

written by Pere Torra | 2 d'agost de 2018

Què és el que ha passat des del primer d'octubre? En síntesi: l'Estat espanyol ha confós l'imperi de la llei amb la llei de l'imperi. L'imperi de la llei (*rule of law*, en anglès, senyor Pérez de los Cobos) és el fonament de l'estat de dret, però això no té res a veure amb la llei de l'imperi.

L'Estat espanyol ha confós l'imperi de la llei amb la llei de l'imperi. L'estat de dret no és tan sols un estat amb dret.

L'imperi de la llei determina que tothom, poders públics inclosos, està sotmès a la llei, que és, en democràcia, l'expressió de la voluntat popular. L'estat de dret no és tan sols un estat amb dret.

Els dirigents polítics i judicials de l'Estat espanyol conceben la Unió Europea com una mena d'aliança imperial, sense assumir els principis democràtics.

En canvi, la llei de l'imperi és una altra cosa ben diferent. Es tracta que una llei o una resolució judicial dictada des d'un centre de poder sigui complerta per tothom en tots els racons dels dominis imperials i també els dels seus aliats. Vet aquí el problema de l'Estat espanyol: els seus dirigents polítics i judicials conceben la Unió Europea com una mena d'aliança imperial en què tots els estats membres han de creure ulls clucs els seus designis, criteris i capricis, sense assumir els principis democràtics. Fins i tot, estan disposats a la reciprocitat i a fer canvis de cromos (Falciani), sempre que ells obtinguin el que persegueixen. Per això perden els estreps davant les resolucions d'un jutge d'una excolònia (Flandes) o d'un territori alemany que no els

segueixi la corda.

El problema de Llarena no és la justícia belga ni l'alemanya sinó la justícia democràtica i independent.

El Tribunal Suprem espanyol, per mitjà de l'inefable jutge Llarena, ha criticat durament les resolucions dels tribunals de Bèlgica i, sobretot, d'Alemanya. Ara bé, és ben clar que el problema de Llarena no és la justícia belga ni l'alemanya sinó la justícia democràtica i independent. Per això, per a evitar més derrotes, també va retirar les ordres de detenció a altres estats com el Regne Unit i Suïssa.

Afortunadament, l'imperi espanyol, encara que es trobi ancorat al segle XVII, no pot operar al segle XXI aplicant l'arbitrarietat predemocràtica.

La de l'Estat de dret és una teoria molt bonica, que, des de la Il·lustració, ha estat portada a la pràctica, amb prou eficàcia, en nombrosos indrets del món i ha permès estructurar algunes democràcies avançades, com ara Bèlgica o Dinamarca o Alemanya o el Regne Unit, posem per cas. Un element clau perquè funcioni bé un estat de dret democràtic és la separació de poders. Qui fa les lleis no és qui les aplica ni tampoc qui les executa. Es tracta d'un mecanisme de contrapoders en què cal que cada poder sigui independent, veritablement, l'un de l'altre. Però la base de tot és la voluntat de la gent, que permet articular la llei (i no pas al revés).

El regne d'Espanya, per mitjà del seu monarca i dels seus tribunals, es comporta com si no hi hagués hagut ni el Renaixement ni la Il·lustració.

La bella noció d'estat de dret, per desgràcia, fa fallida a l'Estat espanyol quan es tracta d'abordar la cosa catalana. El president Puigdemont ha estat molt eficaç a l'hora de posar de manifest aquestes mancances, aquest totalitarisme de l'Estat i

els seus escassos estàndards democràtics. L'últim exemple és la seva detenció a Alemanya, el seu alliberament posterior i, finalment, la desestimació dels càrrecs principals de rebel·lió, aquells que pressuposen una violència que tothom sap que no va exercir el president ni cap dels dirigents catalans (ben al contrari, caldrà demanar comptes als responsables de l'agressiva repressió policial, que, al crit d'"A por ellos", es va dur a terme contra la població amb unes instruccions que violaven els principis bàsics i la convivència ciutadana).

A la pel·lícula Star Wars, episodi VIII: Els darrers Jedi, també hi ha un conflicte entre un imperi i una república. Recorden com acaba?

Afortunadament, l'imperi espanyol, encara que es trobi ancorat al segle XVII, no pot operar al segle XXI aplicant l'arbitrarietat predemocràtica. Això s'ha de veure com un triomf d'Europa i com un fracàs de l'obscurantisme. En el cas de la causa contra el dret d'autodeterminació del poble català, el regne d'Espanya, per mitjà del monarca i dels tribunals, es comporta com si no hi hagués hagut ni el Renaixement ni la Il·lustració. L'imperi de la llei es basa en la democràcia, el Regne d'Espanya –encapçalat pel monarca de matriu franquista– basa la seva actuació en la repressió que va exercir l'1 d'octubre contra els ciutadans i encara ara contra centenars de represaliats. A més, amb la negació del dret d'autodeterminació, el comportament de l'Estat espanyol trenca principis bàsics del dret internacional.

Parlant d'imperis i repúbliques, a la pel·lícula *Star Wars. Episodi VIII: Els darrers Jedi*, l'última de la cèlebre saga de *Star Wars*, també hi ha un conflicte entre un imperi i una república. L'imperi galàctic compta amb la poderosíssima "Primera Ordre"; en canvi, la República, tan sols té un petit nucli de "Resistència". La diferència de forces aparentment és enorme. Recorden com acaba? Doncs, això! Bon estiu i que la

Força ens acompanyi.